

El Diacrític | | Actualitzat el 20/05/2023 a les 20:03

Arantxa

Article amb motiu de l'enèsim assassinat masclista, ara el d'Arantxa Caro, veïna de Prats de Lluçanès de 31 anys, que estava embarassada | «Les dones més que mortes ens interpel·len: vam sospitar d'un maltractament i no vam avisar? Vas riure els acudits masclistes per quedar bé? Vas veure assetjaments a la feina i no els vas denunciar?»

Acte de rebuig a l'assassinat d'Arantxa Caro a Prats de Lluçanès

Escriurem el teu nom amb foc als nostres cors, Arantxa.

No oblidarem el teu assassinat terrible. No callarem. No callarem! Ja portem massa minuts de silenci com pedres al pou de l'estómac, a la cova del ventre, al neguit del cor.

És una sagnia que no s'atura, la de les dones més que mortes: assassinades. Aquelles de les quals no sabem, sovint, ni el nom. Ni les circumstàncies. Ni les il·lusions segades arran dels menyspreus i els maltractaments.

No em puc imaginar viure la il·lusió d'una nova vida al teu ventre enmig de l'infern que va posar fi a les vostres dues vides. Tenia nom, el nadó? Era nen o nena? Tenia la robeta a punt?

No em puc ni imaginar el dolor atroç de la teva família.

Ens esgarrifem més perquè eres més a prop, del poble de la comarca nova que farà via sense tu. Però la llista és terriblement llarga, i totes les dones assassinades ens cremen amb una ferida

inesborrable. Des de començament d'any, la llista sinistra ja arriba a 26 sense oblidar que, només durant el mes de desembre de 2022, en van ser 17.

Les dones assassinades del mes de gener de 2023 es deien Belén, Eva Maria, Hayate, Natàlia, Nina, Antònia, Elisabeth, Paloma, Índia (filla de la Paloma).

Les dones assassinades del mes de febrer es deien Beatriz, Sandra, Abdile, Elia.

Les dones assassinades del mes de març es deien María del Carmen, Marina, Elena, Anne Marie.

Les dones assassinades del mes d'abril es deien Violeta, Cristina, Rebeca, Alina.

Les dones assassinades del mes de maig us dèieu Arantxa, Mari, Lourdes, Paula.

Des del fred de l'hivern fins a la tebior de la primavera, la guerra que potser comença amb menyspreus petits continua fins a la massacre.

Però és que cap menyspreu no és petit. Cap insult no és poca cosa. Cap assetjament no és només una broma de mal gust.

Escriurem els vostres noms a les parets, als diaris, a les pancartes, als despatxos. En farem foc. Sereu llavors de lluita.

Les dones més que mortes ens interpel·len: vam sospitar d'un maltractament i no vam avisar? Van venir a posar denúncia a la teva comissaria i les vas menystenir? Van viure en la precarietat més dura i no les vas ajudar? Es van divorciar i el pare no pagava la pensió alimentària dels fills però ningú no el va ni multar? Vas riure els acudits masclistes per quedar bé? Vas veure assetjaments a la feina i no els vas denunciar?

Deia la llegenda que cada any oferien una noia al drac perquè no es mengés ningú més. I ens sembla atroç, si ens parem a pensar-ho.

Però ara mateix, quantes vides de dones trencades oferim al drac del patriarcat i del capitalisme i les enfonsem de seguida en l'oblit dels panxacontents? Per por? Per mandra de complicar-nos la vida còmoda que tenim?

Escriurem el teu nom amb foc als nostres cors, Arantxa.